

Audycja nr. 241 Siódmy Dzień Epokowy 27.11.2021

Audycja „Wczoraj, dziś i na wieki” serdecznie zaprasza wszystkich miłych słuchaczy do wysłuchania naszego dzisiejszego programu. Ireneusz Kołacz, Piotr Ambruszkiewicz i Tadeusz Żurek przedstawią słuchaczom biblijny pogląd na wydarzenia siódmego dnia Epokowego. Chcemy na wstępie zaznaczyć, że w zależności od używanych tekstów biblijnych, **siódmy dzień** w oparciu na tekście ‘masoreckim’, który jest ujednoliconym tekstem Biblii hebrajskiej, jest dniem ukończenia dzieła stwarzania przez Boga. Natomiast tłumaczenia opierające się na ‘Septuagincie’, która jest tłumaczeniem Starego Testamentu z oryginału hebrajskiego na j. grecki, ten dzień traktują, jako dzień Bożego odpoczynku. Przypomnijmy sobie, że Mojżesz na początku swojej pierwszej Księgi Rodzaju, opisując sześć dni pracy Stworzyciela, zapisał: „*I spojrzął Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre. I nastął wieczór, i nastął poranek - dzień szósty*”. Ks. Rodz. 1:31. (PBW). Czytamy dalej: „*Tak zostały ukończone niebo i ziemia oraz cały ich zastęp. I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które uczynił*”. Ks. Rodz. 2:1-2.

Podczas tych sześciu dni epokowych twórczości Bożej, ziemia była przyprowadzana do porządku i napełniana żywymi istotami. - Odnośnie człowieka, Pismo Św., dowodzi, że był on bezpośrednim stworzeniem Bożym i był stworzony na obraz i podobieństwo Boże. Stwórca przygotował najpierw miejsce na mieszkanie dla człowieka; był to piękny i doskonały obszar ogrodowy, w którym umieszczony został również doskonały człowiek. – Wszyscy ludzie, uznający Pismo Święte za boskie objawienie, również wierzą historii o upadku pierwszego doskonałego człowieka tak, jak jest opisana w Biblii. Gdyby pierwszy człowiek nie sprzeniewierzył się boskiemu prawu i nie popadł w grzech, to Jezus Chrystus nie miałby potrzeby przyjść na ziemię w ciele ludzkim, jako również doskonały człowiek, w celu wykupienia tego pierwszego człowieka (Adama) z grzechu i śmierci. - Boska sprawiedliwość nie mogła zezwolić, aby przekroczenie bożego prawa uszło bezkarnie; „*gdyż dał Pan Bóg człowiekowi wyraźny rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść, ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz*”. Ks. Rodz. 2:16-17.

Odpoczynek Boży siódmego dnia epokowego, jest bardzo ważną kwestią, którą chcemy rozpatrzyć: Jak powinniśmy rozumieć to krótkie stwierdzenie? – Logika podpowiada nam, że każdy dzień stwarzania był bardzo długim okresem czasu, to nie był dzień o 24-ch godzinach. Wobec tego; czy taki długi okres czasu byłby potrzebny Bogu na odpoczynek? - Wiemy, że Stworzyciel wszechświata, jest istotą duchową, która nie potrzebuje ani snu, ani odpoczynku fizycznego. - Pismo Święte wyraźnie nam o tym mówi; „*Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość*”. Izaj., 40:28. - Czytając te słowa proroka i porównując je ze słowami Mojżesza o odpoczynku Bożym w siódmym dniu stworzenia, musimy znaleźć w Piśmie Świętym właściwe wyjaśnienie tego zagadnienia. – Jak czytamy w liście do Hebr. 4: 10, święty Paweł apostoł mówi: „*Kto bowiem wszedł do odpocznienia Jego, ten sam odpoczął od dzieł*

swoich, jak Bóg od swoich". - Główną myślą tekstu Pr. Izajasza jest, że Bóg jest istotą duchową i nie potrzebuje snu ani odpoczynku, a pojęcie odpoczynku nie oznacza, iż nie wykonuje się w tym czasie żadnej czynności.

Bóg odpoczął od kontynuacji dzieła porządkowania ziemi; innymi słowy, Bóg tymczasem zakończył przygotowywanie już stworzonej ziemi na mieszkanie dla człowieka, którego uczynił, przygotowując dla niego doskonałe warunki do życia na ziemi. Drugi tekst z listu do Hebr., 4: 10, mówi, że kto jest w Chrystusie, ten odpoczywa radością i wiarą w cudowne Boże obietnice, a to też nie oznacza bezczynności. Każdy chrześcijanin powinien zwracać najpierw uwagę na wartości duchowe, natomiast w sprawach doczesnych starać się odpocząć. Ludzie, dla których Pismo Święte jest życiowym drogowskazem, wiedzą, że w obecnym życiu najważniejszym zainteresowaniem, jest skupiać swoją uwagę na Boskich obietnicach i nadziejach, co do życia przyszłego. - Te Boskie obietnice, dotyczą ludzkiego zbawienia, które Bóg zapewnił przez swego Jednorodzonego Syna, Który stał się Odkupicielem człowieka i wybawił całą ludzkość z kary, którą przyjął na siebie Adam. - Dlatego Ew. Jana 3:16. Zapisał, że – „*Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny*”. I teraz wróćmy do Bożego dzieła, które zostało zatrzymane w siódmym dniu epokowym.

Okres siódmego dnia epokowego został przewidziany w tym celu, aby Chrystus dokonał dzieła pojednania człowieka z Bogiem i odnowienia wszystkich rzeczy, zarażonych grzechem. - Według Boskiego postanowienia Chrystus ujmie niedługo moc i władzę na ziemi i będzie panować tysiąc lat, aż dopełni dzieła naprawienia wszystkich rzeczy. Dzieje Ap. 3:19-24. - Ap. Paweł w liście do Filipian 2: 8-11, kontynuuje tą myśl Apostoła Piotra, przypominając, że „*Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale i czci Boga Ojca*”. - Zwróćmy również uwagę, że zaledwie kilka wersetów w Ks. Rodzaju poświęcone jest pracy pierwszych sześciu dni stworzenia, natomiast całe Pismo Święte, począwszy od drugiego rozdziału Ks. Rodzaju poświęcone jest dziełu siódmego epokowego dnia stworzenia. – Bóg postanowił, że Mesjańskie Królestwo Sprawiedliwości ma ostatecznie podźwignąć z grzechu i śmierci chętnych i posłusznych doskonałemu prawu Bożemu, które będzie musiało być całkowicie przestrzegane przez tych, którzy przejdą do następnego wieku, rozpoczynającego życie wieczne. „*Wtedy wypełni się słowo napisane: Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie?*”. 1 Kor., 15:54.

Mądry i Miłosierny Bóg przekazał w ręce swego Jednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa, dalszy ciąg pracy porządkowania ziemi, aby ona została zakończona przez Jego ofiarę za grzech i chwalebne królowanie, które ma na celu wzbudzić ludzi z grobów i przeprowadzić na ziemi odnowę wszystkiego, co zostało zarażone grzechem nieposłuszeństwa Bożemu nakazowi. Adam został stworzony człowiekiem doskonałym i miał wyraźną i wystarczającą informację, co do swojej czynności i życia w doskonałych warunkach, ale mimo to okazał się nieposłusznym. – Od Stworzenia człowieka dobiega sześć tysięcy lat, więc już obecnie znajdujemy się na granicy siódmego millenijnego tysiąclecia, w którym nasz Zbawiciel, jako Król obejmie władzę na całym obliczu ziemi. - Według chronologii biblijnej, tysiącletnie

panowanie Mesjasza (Chrystusa), które ma zakończyć wielką epokę siódmego dnia, jest już bardzo blisko i według Bożego planu, to właśnie Chrystus zakończy to dzieło porządkowania i doprowadzi całą ludzkość do doskonałości. Wzbudzeni z grobów ludzie przypomną sobie swoje poprzednie życie i doświadczenia, które okażą się bardzo pomocne do wyboru pomiędzy złem i dobrem. Zarówno doskonałość człowieka, jak również doskonałość ziemi zostanie przywrócona do pierwotnego stanu.

Zaniechanie przez Boga dokończenia swego planu porządkowania ziemi w siódmym dniu, zostało zaplanowane po to, aby dzieło to mógł dokończyć Boży Syn w czasie tysiąclecia w procesie restytucji. We wszystkich poprzednich działaniach stwarzania, Syn Boży pracował według planu swego Ojca Jahwe, używając nie swojej własnej mocy i energii, lecz woli Bożej. Natomiast, po zmartwychwstaniu i wstąpieniu do nieba, Bóg dał Jezusowi „wszelką moc na niebie i na ziemi”. Mat., 28: 18. Dlatego praca Chrystusa i członków Jego „oblubienicy” w doprowadzaniu człowieka i ziemi do doskonałości, będzie dziełem Bożego Syna. Ojcu upodobało się uczcić swego Syna Logosa i dlatego tak to wszystko zaplanował i zaprzestał procesu porządkowania w odpowiednim czasie, aby Jego Jednorodzony Syn, Jezus Chrystus mógł w ten sposób uczcić Ojca Jahwe i również, aby mógł być uczczony przez Ojca. - Wieczny i mądry Stworzyciel według prawa, które sam ustanowił, wykluczył możliwość użycia swego miłosierdzia i ułaskawienia Adama i jego wielkiej rodziny ludzkiej, za wyjątkiem uczynienia tego poprzez Jezusa, który dobrowolnie złożył okup z samego siebie i zakończył swe życie na krzyżu. Oskarżyciele wydali na niego wyrok za to, że uczciwie wyznał, że jest synem Boga Jahwe.

Dla Adama, karą za jego nieposłuszeństwo była śmierć, czyli „wieczne zniszczenie”, a ponieważ niemożliwe jest, aby Bóg kłamał i jako Sędzia wszechświata, aby odwrócił swój sprawiedliwy wyrok, tak też niemożliwe było, aby Stworzyciel stał się bezpośrednim odnowicielem ludzkiej rasy. Również, było niemożliwe, aby BÓG w jakimkolwiek innym sensie kontynuował swe dzieło porządkowania w potępionym i nieposłusznym człowieku na ziemi. W ten właśnie sposób Bóg Jahwe zmanifestował swoje przekonanie o powodzeniu własnego wielkiego planu wieków i zaufanie do swego Jednorodzonego Syna, któremu powierzył końcową część wykonania swego planu. – Wierni naśladowcy Chrystusa posiadają również całkowitą ufność w możliwość swego Zbawiciela do wykonania wszystkich zamierzeń Jahwe względem całej ludzkości. Dlatego wiarą odpoczywają, - nie od zmęczenia fizycznego, lecz od trosk, niepokojów i różnych trudności życiowych, na które człowiek napotyka, każdego dnia. Jeśli ten rzekomy odpoczynek naszego Stwórcy lub innymi słowy zaniechanie pomocy swemu upadłemu stworzeniu sugeruje na obojętność czy zaniedbanie Boże, to jest to mylne i niewłaściwe wrażenie.

Królowanie grzechu i śmierci przez sześć tysięcy lat, było właściwe, aby zaludnić ziemię przez rasę ludzką. - Jeszcze ciągle jest czas na wyciągnięcie lekcji z tej wielkiej upadłości grzechu i surowej za niego zapłaty. Jest to czas dozwolony przez Boga człowiekowi na wypróbowanie jego własnych sposobów na stanie się doskonałym i osądzenie jak dalece są one bezowocne.

- W słusznym czasie Bóg posłał swego Syna na ziemię w postaci doskonałego człowieka, który złożył „okup” z samego siebie za nieposłuszeństwo Adama i za całą już zrodzoną z grzesznych ludzi wielomiliardową rodzinę. - W czasie obecnego wieku Ewangelii dzieje się jeszcze jedna bardzo ważna rzecz. - Z ludzi, którzy wstąpili na drogę za Jezusem, Pan Bóg wybiera sobie rodzinę duchową, która w słusznym czasie zajmie miejsce w niebie, będą to „Nowe Stworzenia” i wraz z Jezusem będą uczestniczyć przez cały następny tysiąc lat w procesie Restytucji na ziemi. – Tymczasem kończymy temat o siódmym dniu epokowym i żegnamy się z wami drodzy słuchacze, do czwartej soboty następnego miesiąca. Życzymy wszystkim słuchaczom dobrej nocy.